

Tervetuloa blogien maailmaan

Tämä kirja on tarkoitettu tavallisille työelämän kirjoittajille, joita kiinnostaa kokeilla tai parantaa blogia.

Kirjasta voi olla hyötyä tiimeille, yksiköille, yrityksille tai yhteisöille, jotka miettivät blogiviestinnän mahdollisuuksia.

Omissa virtuaalipiireissään viihtyvien teknofriikkien tuskin kannattaa tätä lukea. Siitä tulee vain toraa ja pahaa mieltä.

Yksityisesti, omalla ajallaan ja omalla vastuullaan bloggaaville minulla ei taida olla paljon annettavaa. Näkökulmanani on organisaatioiden johdettu viestintä.

Matkakirja toisille turisteille

Sami Salmenkivi ja **Niko Nyman** tekevät minulle ja monille kaltaisilleni selväksi, ettei meillä ole tietoyhteiskunnan täysiiä kansalaisoikeuksia. Kirjansa *Yhteisöllinen media ja muuttuva markkinointi 2.0* ensimmäisessä luvussa he kirjoittavat näin:

”Internetissä on halkeama. Tämä repeämä on jakanut internetiä hyödyntävät ihmiset kahteen ryhmään: turisteihin ja asukkeihin. Turisteille internet on kohde, jossa käydään. Asukkien internet on puolestaan kietoutunut heidän elämänsä ja on osa jokapäiväistä arkea siinä, missä sähkö, televisio tai puhelin.”

Ilmoittaudun empimättä turistiksi. Olen kirjoittanut toisille turisteille matkakirjan ja sen loppuun pienen matkaoppaan.

Aiemmin uskoin tietoyhteiskunnassa olevan maahanmuuttajia, joita syntyperäiset tukevat. Turistien on pärjättävä omillaan.

Tyvestä latvaan

Lähden liikkeelle **perusteista**. Yritän saada selville, **mikä blogi on, ja mistä se tuli**.

Sitten pohdiskelen, **mitä blogit voisivat antaa** organisaatioille yleensä ja erityisesti sisäiseen viestintään ja johtamiseen.

Lopuksi tarjoan arkipäiväisen ja **käytännönläheisen oppaan** sille, joka jo pitää tai aikoo ruveta pitämään työssään blogia. Tämä osa perustuu aiemmin blogeissa julkaisemiini kirjoituksiin.

Jonkun mielestä en ehkä pääse riittävän pitkälle. Vielä viimeisellä sivulla uskon, että blogien aika on työelämässä alussa.

Minua edistyksellisemmät ovat aika päiviä julistaneet bloggauksen menneen talven lumiksi. En tiedä, ovatko he pudonneet takaisin puun juurelle vai hypänneet viereiseen latvaan.

Blogi blogin perään

Minulla ei vielä pari kuukautta sitten ollut pienintäkään aikomusta ryhtyä tekemään blogeista kirjaa. Olin entistenkin keskeneräisten käsikirjoitusteni kanssa kriisissä.

Aloin kirjoittaa 28.9.2008 blogia nimeltä *Firman blogi*. Tahdoin saada selville, mikseivät blogit ole ottaneet suomalaisissa organisaatioissa tuulta purjeisiin, vaikka maailmalta on kiirinyt tietoa toinen toistaan upeammista menestystarinoista.

Blogiviestinnän koulutuksissa oli kaipailtu oheisaineistoa. Ajattelin, että yksi lukemisto syntyisi helposti blogikirjoituksistani.

Kun olin saanut *Firman blogin* loppuun, aloin kirjoittaa *Intran blogia*. Siitäkin värkättiin koulutuksiin oheisaineisto.

Sitten tein ratkaisevan virheen – tai rohkean valinnan. Pistin molemmat blogeihin perustuvat lukemistot tarjolle nettiin.

Kun printtejä tilattiin, jossain vähän kehuittiinkin, annoin mennä. Kolmas osa blogiblogieni sarjassa oli *Johdon blogi*.

Uusi kirjoituskone – upeaa

Blogista tuli minulle uusi tapa tuottaa tekstiä.

Tekninen ratkaisu on vain pieni osa uutta ”kirjoituskonettani”. Vähintään yhtä tärkeää on se hyvä rytmi, jonka blogi työlleni antaa.

Olen pystynyt toteuttamaan ajoittain **Claes Anderssonin** hienoa kirjoitusoppia:

”Kirjoita jotain joka päivä.”

Blogatessa tunnen myös olevani elävässä yhteydessä potentiaaleihin lukijoihin ja netin valtaviin informaatiovirtoihin.

Vallataan ne!

Nyt, kun suomalaisetkin alan gurut ovat monen miehen ja naisen voimalla julistaneet blogit aikansa eläneiksi, otetaan me muut ne haltuumme – vallataan kuin tyhjilleen jääneet talot.

Annetaan blogeille uusi elämä.

Lopella 1. helmikuuta 2009

Anja Alasilta